

[Kurt Hansen.]

er gået ind på her, ikke mindst fra socialdemokratiets side. Vi mente, at de burde have kridtet støvlerne og stået fast og sagt: a-kasser er noget, der har snæver sammenhæng med fagbevægelsen. A-kasser er ikke et eller andet uideologisk begreb, der er socialt eller moralsk orienteret; det er noget, der har en klar sammenhæng med fagbevægelsen, det ønsker vi at præcisere. Men det ville socialdemokratiet ikke være med til. De ville hellere lave a-kasserne om til en form for sygekasser, som vi kendte dem tidligere.

VS har forsøgt at stille de forringelser og de forbedringer op imod hinanden, som ligger i dette lovforslag, og vi er kommet til den konklusion, at vi ikke kan stemme imod et forslag, som fjerner 180 dages reglen, og at vi ikke kan stemme imod et forslag, hvor 26 ugers reglens stræk bliver forlænget fra 3 til 4 år, men vi kan heller ikke stemme for, at man laver det første trin på vejen til én stor arbejdsløshedskasse. Det mener vi er et overgreb imod fagbevægelsen. Vi vil derfor undlade at stemme i denne sag. Det er det eneste, vi kan gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 135 stemmer mod 24; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer.

(Lovforslag nr. 245. Fremsat 5/5 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 26/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 127 stemmer mod 35.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien.

(Lovforslag nr. 246. Fremsat 5/5 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 26/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer mod 35.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslag nr. 252. Fremsat 13/5 76. Første behandling 19/5 76. Betænkning 26/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 138 stemmer mod 24; 1 medlem hverken stemte for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens finansår.

(Lovforslag nr. 137. Fremsat 13/1 76. Første behandling 29/1 76. Betænkning 19/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 160 stemmer; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. 253. Fremsat 13/5 76. Første behandling 18/5 76. Betænkning 19/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer mod 24; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tiløgsbevilling for finansåret 1. april 1975-31. marts 1976.

(Lovforslag nr. 244. Fremsat 30/4 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 19/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Taletiden er for ordførere indtil 20 minutter.

Kjeld Olesen (S):

I mange dage har den rige og den fattige del af verden siddet omkring forhandlingsbordet for at finde frem til en mere retfærdig fordeling af verdens rigdomme. Under UNCTAD-konferencen, som den hedder, repræsenterede u-landene langt den største del af verdens befolkning, den del af befolkningen, som er fattigst, og for hvem sulten er et permanent problem. De repræsenterede den meget stærkt stigende befolkningsmængde, der iagttager, hvordan visse af de rige landes repræsentanter forsøger at smyge sig uden om et solidarisk ansvar, og hvordan andre — hvoriblandt heldigvis Danmark findes — forsøger at bygge bro mellem synspunkterne. Og så iagttager de også, hvordan vi i den rige del af verden er stærkt optaget af problemer, som de ville give meget for at komme til at stå over for.

Udviklingen tvinger os til i stigende grad at sætte vores egen situation ind i en større sammenhæng. Vi kan ikke tillade os — et af de rigeste lande i verden — at vende ryggen til den verden, der ligger derude, og stirre os blinde på den målestok, der viser, at i forhold til tidligere har vi betydelige vanskeligheder at slås med. Vi skal både erkende vort medansvar uden for grænserne og sætte ind på at klare det hjemlige.

Vi har haft en travl og en begivenhedsrig samling indtil nu. Den sidste åbningsdebat var præget af det septemberforlig, der få uger forinden var indgået imellem de 5 partier. Siden har vi fået bekræftet, at det var rigtigt, hvad vi gjorde.

Vi bekæmper ikke arbejdsløsheden ved at sætte os hen og afvente forbedrede konjunkturer i udlandet. Som vort samfund er indrettet, kan vi heller ikke, hvad især kommunisterne foreslår i deres illusionsnumre, lade hånt om økonomiske kendsgerninger som betalingsbalance og valutaproblemer og så blot investere i en dødsensfarlig æden op af de reserver, vi har mulighed for at skaffe frem. Det er en balanceakt, og i dag ved vi, at den lykkedes. Ingen lovede dengang at afskaffe arbejdsløsheden, men vi formåede